

[F. K. Madsen.]

med, og hvis man ikke faar Sejlene og Rigningen ned øjeblikkelig, vil et saadant Skib meget let kunne gaa ned. Men for øvrigt ved man ikke, om ikke det er løbet paa et eller andet Isbjerg og saa sunket med det samme.

Der har imidlertid gaaet Rygter om her i Byen, at „København“, der var ballastet, ikke har været saa ballastet, som det skulde være, og forskellige søkyndige Folk, som har befaret den samme Strækning, har sagt det temmelig tydeligt, at „København“ ikke har været ballastet nok. Det vilde derfor være ønskeligt, om man ved det Søforhør, som skal afholdes paa Onsdag, kunde faa disse søkyndige Folk eller Folk fra de forskellige Organisationer, saaledes fra Styrmandenes og fra Søfolkernes Organisationer, afhørt og muligvis faa konstateret, om der har ligget en Fejl deri, at „København“, da det gik fra Buenos Aires til Adelaide, ikke har været saa ballastet, som det burde være, saaledes at det kunde klare den farlige Sejlads, som det er paa dette Hav.

Jeg har i denne Forbindelse en Hensigt til den højtærede Justitsminister. Ved disse Søforhør er der som bekendt forskellige Bisiddere i Retten, og da jeg ofte kommer i Retten og ser, hvorledes disse Søforhør foregaar, saa finder jeg det højest mærkeligt, at Sømandene, de virkelig faguddannede Søfolk, Arbejderne, ikke nogen Sinde har deres Repræsentant med ved disse Søforhør. Jeg synes, det er mærkværdigt, naar man kommer til disse Søforhør, da altid at se Kaptajner som Bisiddere, men derimod ikke de forskellige faglige Organisationers Repræsentant, som er valgt til at være Bisidder. Det vilde dog vistnok være rigtigt, om Søretten tog noget mere Hensyn til de Mennesker, som daglig skal arbejde om Bord i Skibene. Dette er imidlertid ikke Tilfældet, og jeg har Gang paa Gang konstateret, at den Mand, som skal være disse Menneskers Repræsentant som Bisidder, aldrig bliver indkaldt til disse Søforhør. Jeg kan da godt forstaa, at Søfolkene i høj Grad beklager sig over dette Forhold.

Men en Ting kan vi vist være enige om i dette høje Ting: at yde vor dybeste Deltagelse overfor alle de Mennesker, som har haft deres Sønner med dette ulykkelige Skib, og jeg synes, det bør siges her fra Talerstolen, thi vi ved jo godt, hvor dyb en Sorg det har været og er fremdeles for de mange, der har mistet deres unge haabefulde Sønner ved denne Ulykke.

Det samme gælder den anden Ulykke,

som skete ude i Østersøen, da Damperen „Dan“ forliste for kort Tid siden. Det er blevet sagt, at „Dan“ var overlastet, og der er vel neppe Tvivl om, at det er rigtigt, efter de Oplysninger, der er fremkommet i Søforhørene, at dette Skib, da det gik fra Danzig, ikke har været i forsvarlig Stand. Det er oplyst i Søforhøret, at Lugerne ikke var skalket paa tilbørlig Maade, at der manglede Kiler, saaledes at de ikke havde kunnet skalke dem paa rette Maade, og hvis det er rigtigt, hvad denne Matros Malm, som er den eneste overlevende fra Ulykken, har sagt i Sø- og Handelsretten, saa er „Dan“ i Virkeligheden gaaet ud paa en Maade, der har været ganske uforsvarlig. Og ikke alene har Malm forklaret det, men der er andre Søfolk, der har set det samme, og som har bevidnet det i Sø- og Handelsretten. Jeg tænker her paa „Alf“s Besætning, der har været i Søforhør, og som netop saa „Dan“ gaa ud fra Danzigs Havn. „Dan“ passerede lige forbi „Alf“, hvorved det var muligt for dettes Mandskab at se selv Enkeltheder paa Skibet, og anden Styrmand paa „Alf“ har sammen med tredje Mester staaet paa Dækket og set, at Skibet var overlastet. De kunde ikke se Mærkerne paa Skibet, og de sagde til hinanden: Dette Skib ligger dybt i Vandet. De kunde ikke se Lastmærkerne og var ude af Stand til at se, hvor meget det var overlastet; men det er og bliver en given Ting, at Skibet var overlastet i høj Grad. Desuden havde det til Trods for, at det netop skulde forlade en Havn, Slagside, og der er ingen Tvivl om, at da „Dan“ kom ud i Østersøen og ud i Stormen og ikke var skalket paa den Maade, som den skulde være, da er Lugerne blevet slaaet i Stykker med det samme, og Skibet er blevet fyldt med Vand. Her synes jeg, at der mangler det Tilsyn, som skal til, for at man overhovedet kan sige, at det er forsvarligt, at Skibene gaar ud. Jeg forstaaar saa godt, naar Formanden for Maskinmestrenes Organisation offentligt har udtalt sig skarpt imod, at man lader Skibene gaa ud uden at se efter, om de er lastet paa den Maade, som Lovgivningen kræver det. Denne Mand er fremkommet offentligt med en Udtalelse, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere. Han siger bl. a.:

„Det er en kendt Sag blandt Søfolk, at de fleste Skibe overlastes, og at dette i særlig Grad finder Sted i de Havne, hvor der ikke fra Myndighedernes Side føres Kontrol med Skibenes Dybgaaende. Enhver kan forstaa, at Over-